

Sygn. akt III Ca 1956/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Krystyna Hadryś (spr.)

Sędzia SO Andrzej Dyrda

SR (del.) Ewa Buczek – Fidyka

Protokolant Aleksandra Sado-Stach

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2015 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa B. B.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 10 września 2014 r., sygn. akt I C 1409/12

- 1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 o tyle tylko, że termin początkowy odsetek od kwoty 34 000 zł określa na dzień 11 lipca 2013 roku;**
- 2. oddala apelację w pozostałym zakresie;**
- 3. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego;**
- 4. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim 245,80 zł (dwieście czterdzieści pięć złotych osiemdziesiąt groszy) tytułem kosztów sądowych.**

SSR (del.) Ewa Buczek - Fidyka SSO Krystyna Hadryś SSO Andrzej Dyrda

Sygn. akt III Ca 1956/14

UZASADNIENIE

Powódka B. B. wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna w W. kwoty 11.000 zł, z tytułu zadośćuczynienia za krzywdę spowodowaną wypadkiem z dnia 07.10.2011 r., wraz z odsetkami ustawowymi od 28.05.2012 r. oraz kosztami procesu.

W piśmie z dnia 12 czerwca 2013r. powódka rozszerzyła powództwo i wniosła o zasądzenie od pozwanej kwoty 65.000 zł z ustawowymi odsetkami od 28.05.2012 r. od kwoty 11.000 zł, a od kwoty 54.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 10.06.2013 r.

Uzasadniając swoje stanowisko powódka wskazała, że w dniu 07.10.2011 r. jechała autobusem linii 205 z W. do P.. W P. przed dworcem autobusowym przygotowując się do wysiadania powódka stanęła przy drzwiach. W tym momencie kierowca autobusu nagle zahamował, a powódka w wyniku tego przewróciła się i doznała urazu nogi. Powódka została przyjęta do szpitala z rozpoznaniem wieloodłamowego złamania kostek t. C. z podwichnięciem w stawie skokowo – goleniowym podudzia prawego. U powódki wykonano repozycję zamkniętą podwichnięcia i zaopatrzone miejsce urazu opatrunkiem gipsowym. W dniu 13.10.2011 r. wykonano u powódki osteozyntezę kostki przyśrodkowej śrubą, wykonano zespolenie śródszpikowe kostki bocznej gwoździem R.. W dniu 18.10.2001 r. powódka została wypisana ze szpitala z zaleceniem dalszych kontroli w Poradni Urazowo – Ortopedycznej. Pozwana kontynuowała leczenie w ZOZ R. w Poradni Urazowo – Ortopedycznej. Powódka w dniu 28.02.2012 r. wystąpiła do Dyrekcji przewoźnika tj. (...) Sp. z o. o. w Ż.. Pozwane towarzystwo, w którym autobus posiadał obowiązkowe ubezpieczenie OC odmówiło przyjęcia odpowiedzialności i wypłaty świadczeń odszkodowawczych, podnosząc w piśmie z 28.05.2012 r., że do zdarzenia doszło na skutek nie zachowania przez powódkę należytej staranności, jak również w wyniku nie zastosowania się powódki do przepisów porządkowych obowiązujących pasażerów. Odniesione obrażenia w sposób istotny ograniczyły jakość życia powódki. Powódka w okresie rekonwalescencji wymagała pomocy osób trzecich w czynnościach życia codziennego. Powódka od urodzenia w związku z przepukliną rdzeniowo – mózgową jest osobą niepełnosprawną, a każde tego rodzaju urazy zdrowotne potęgują jej nieprzystosowanie.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Przyznała, że autobus w którym doszło do zdarzenia w dniu 07.10.2011 r. był objęty ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów w pozwanym towarzystwie. Pozwana kwestionuje jednak roszczenie powódki. Powódka podróżując autobusem nie zachowała podstawowych aktów staranności i opuściła zajmowane miejsce w trakcie jazdy. Tym samym powódka przyczyniła się do powstania swoich szkód w 50 %. Pozwana zakwestionowała również wysokość roszczenia o zadośćuczynienie jako niedowiedzonego.

Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim zaskarżonym wyrokiem zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 45.00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 28 maja 2012r. od kwoty 11.000 zł i od dnia 21 lipca 2014r. od kwoty 34.000 zł do dnia zapłaty; w pozostałej części powództwo oddalił; zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.413,02 zł tytułem zwrotu kosztów procesu; nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim kwotę 2.244,99 zł tytułem części opłaty od pozwu oraz kwotę 16,20 zł tytułem brakującej części zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego; w pozostałej części nieuiszczonymi przez powódkę kosztami obciążył Skarb Państwa.

Orzeczenie to poprzedził ustaleniem, że w dniu 07.10.2011 r. powódka podróżowała autobusem linii 205 z W. do P.. W P. kierowca autobusu nagle zahamował w związku z powyższym, iż powódka nie zajmowała w tym czasie miejsca siedzącego w wyniku tego manewru przewróciła się i doznała urazu nogi. Kierowca autobusu wezwał karetkę pogotowia, która odwiozła uszkodzoną do szpitala. Autobus, w którym doszło do zdarzenia objęty był ubezpieczeniem obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów w wyniku umowy zawartej z pozwanym towarzystwie.

W dniu 7.10.2011r. powódka w autobusie linii 205 dojeżdżając do P. podjęła czynności związane z wysiadaniem z autobusu i chciała przycisnąć przycisk, żeby dać znać, że będzie wysiadać, jednak kierowca nagle zahamował i w wyniku tego manewru powódka upadła doznając skomplikowanego złamania. W wyniku tego zdarzenia powódka przebywała w szpitalu od 7.10. do 18.10.2011 r. Uszkodzeniu uległ jej staw skokowo goleniowy. Powódce założono opatrunek gipsowy na okres półtora miesiąca. Dolegliwości związane z wypadkiem odczuwa do dziś. Powódka jest rencistką, urodziła się z zapaleniem opon mózgowo rdzeniowych i przepukliną. Złamanie, którego doznała było na tyle skomplikowane, że wymagało zabiegu operacyjnego, przez okres 4 miesięcy nie mogła wykonywać czynności

życia codziennego. Mieszka z mężem, który w tym czasie jej pomagał. Odczuwa bóle nogi do dziś i zażywa środki przeciwbólowe.

Sąd Rejonowy ustalił, że w wyniku zdarzenia powódka doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 24%. Poprawa w postaci powrotu do stanu sprzed wypadku jest niemożliwa. Obrażenia doznane w wyniku wypadku były bolesne. Powódka odczuwała bóle z różnym nasileniem do dziś i będzie odczuwać dolegliwości do końca życia. Niepełnosprawność powódki istniała od urodzenia i wiązała się z przebytym zabiegiem na przepuklinie oponowo – rdzeniowej i nie miała znaczenia w przyczynieniu się do wypadku z dnia 07.10.2011 r. i pojawieniu się jego konsekwencji.

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd Rejonowy wskazał, iż pozwana podniosła zarzut przyczynienia się powódki do zdarzenia, jednakże mimo, iż przyczynienie się poszkodowanego jest warunkiem miarkowania zadośćuczynienia, to miarkowanie jest uprawnieniem, a nie obowiązkiem sądu, a konsekwencją ustalenia, iż poszkodowany przyczynił się do powstania szkody jest powinność badania przez sąd okoliczności decydujących o tym, czy zmniejszenie odszkodowania powinno nastąpić i w jakim stopniu. W niniejszej sprawie, Sąd Rejonowy wskazał, że procedura wysiadania z autobusu wymaga poruszania się w kierunku drzwi i naciśnięcia przycisku sygnalizującego chęć wysiadania, czynności tych nie da się wykonać siedząc na miejscu. W zakresie przebiegu zdarzenia Sąd pierwszej instancji dał wiarę zeznaniom powódki i wskazał, że pozwana poza negowaniem swojej odpowiedzialności w pismach procesowych nie przedstawiła żadnych dowodów na poparcie swojej wersji zdarzeń oraz w ocenie Sądu nie wykazała, by powódka swoim zachowaniem przyczyniła się do powstania szkody. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego chirurga ortopedy - traumatologa T. Z., który ustalił u pozwanej 24 % uszczerbku. Powrót do pełnej sprawności przez powódkę jest niemożliwy, obrażenia bezpośrednio po zdarzeniu były bolesne, jak również bolesny był sam zabieg, który powódka przeszła i odczuwała ona poważne bóle przez okres 12 tygodni po zabiegu. Przy przesileniu kończyny odczuwa do dnia dzisiejszego boleści i taki stan będzie się już utrzymywał. Ponadto biegły ustalił, że niepełnosprawność powódki istniejąca przed wypadkiem nie miała praktycznego znaczenia dla przyczynienia się do wypadku i pojawieniu się jego konsekwencji. W świetle przytoczonych wyżej okoliczności Sąd Rejonowy uznał, że zadośćuczynienie w kwocie 45.000 zł, jest utrzymane co najmniej w rozsądnych granicach umożliwiających powódce złagodzenie zaistniałych skutków wypadku, a zarazem jest sumą adekwatną do skali doznanych przez nią cierpień.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i § 2 k.c.

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o art. 100 k.p.c., zgodnie z zasadą stosunkowego rozdziału kosztów procesu. W oparciu o przepis art. 113 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazano pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe od obowiązku uiszczenia których powódka była zwolniona.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła powódka, zaskarżając go w zakresie nie zasądzonych przez Sąd I instancji odsetek, tj. kwoty 4.916,49 zł i zarzucając mu naruszenie przepisów postępowania, a to art. 233 k.p.c. poprzez pominięcie pisma strony powodowej z dnia 10 czerwca 2013r. skierowanego do pozwanej i nie przyjęcie, że jest to wezwanie do zapłaty w rozumieniu art. 476 k.c. oraz naruszenie prawa materialnego, mającego istotny wpływ na wynik sprawy, a to art. 476 k.c. poprzez pominięcie faktu złożenia przez powódkę pisma procesowego i doręczenia tego pisma stronie pozwanej, które zawierało wezwanie do zapłaty i art. 481 § 1 i § 2 k.c., poprzez nie zasądzenie odsetek od dnia wezwania tj. od dnia 10 czerwca 2013r.

Wniosła o zmianę wyroku poprzez naliczenie odsetek od rozszerzonego powództwa, tj. od kwoty 34.000 zł od daty 10 czerwca 2013r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powódki zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Sąd Okręgowy nie uzupełniając postępowania dowodowego, dokonał samodzielnie – w trybie art. 233 k.p.c. - oceny stanu faktycznego w zakresie będącym przedmiotem zaskarżenia, mając na względzie materiał zebrany przez Sąd Rejonowy.

Należało stwierdzić, że pismo procesowe powódki z 10 czerwca 2013 r. (k – 76 i k – 77) zostało przesłane przez tę stronę przeciwnikowi procesowemu, a zawierało ono zobowiązanie do zapłaty kwoty dalszej, a to 54.000 zł. Pozwany na żadnym etapie postępowania sądowego nie zakwestionował otrzymania tego pisma i to z datą wskazaną w nim. Sąd Rejonowy – co wynika z treści protokołu z dnia 24 lipca 2013 r. (k – 81) - nie nadał biegu temu pismu w zakresie objętego żądania, nadając bieg zgłoszonemu rozszerzeniu powództwa objętego pismem powódki z dnia 14 listopada 2013 r. (k – 99).

W świetle powyższego należało uznać, że bezterminowe żądanie zasądzenia nowej kwoty zadośćuczynienia z datą doręczenia wezwania pozwanemu pisma z dnia 10 czerwca 2013 r. zostało przekształcone w terminowe. Brak zakreślenia w tym piśmie terminu wykonania zobowiązania przez pozwanego skutkuje zastosowaniem ogólnych przepisów wykonania obowiązku przez ubezpieczyciela z tytułu odpowiedzialności cywilnej.

Nie realizując w terminie przewidzianym zasadami odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciela, pozwany za okres ponad miesiąca od otrzymania pisma, pozostawał w opóźnieniu w zapłacie kwoty zadośćuczynienia co do wartości uwzględnionego rozszerzenia powództwa. Brak jest podstaw do uznania, iżby dopiero doręczenie pozwanemu pisma z dnia 14 listopada 2013 r. stanowiło podstawę do przyjęcia opóźnienia, skoro z niekwestionowanych przez pozwanego twierdzeń powódki wynika, że otrzymał wezwanie z dnia 10 czerwca 2013 r. do zapłaty skonkretyzowanej kwoty zadośćuczynienia, w zakresie przekraczających kwotę objętą pozwem w sprawie.

W tej dacie zatem skonkretyzowało się terminowe żądanie określone art. 455 k.c. i dlatego brak zapłaty skutkuje uzasadnionym żądaniem opartym na art. 481 k.c.

Sąd Odwoławczy wskazał, że zasadnym jest żądanie odsetek od rozszerzonego powództwa od daty skutecznego doręczenia stronie pozwanej tego pisma, jednakże strona powodowa nie wykazała jednoznacznie z jaką datą strona pozwana otrzymała wezwanie, a pozwana samodzielnie nie zajęła stanowiska w tym zakresie. Dlatego też w ocenie Sądu drugiej instancji, powódka może skutecznie dochodzić odsetek od kwoty rozszerzonego żądania ponad kwotę 11.000 zł z upływem miesięcznego terminu, zgodnie z zasadami realizowania żądań odszkodowawczych w stosunku do ubezpieczyciela określonych w art. 817 k.c.

Dlatego też Sąd Odwoławczy uznał, iż zasadnym jest zasądzenie odsetek od rozszerzonego powództwa od dnia 11 lipca 2013r., w konsekwencji czego zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 1 o tyle tylko, że termin początkowy odsetek od kwoty 34.000zł określił na dzień 11 lipca 2013r.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmieniono zaskarżony wyrok we wskazanym zakresie, oddalając z mocy art. 385 k.p.c. dalej idącą apelację jako niezasadną.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na mocy art. 100 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c., w zw. z § 6 ust. 3 w zw. z § 12 ust. 1 pkt.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, zasądając od pozwanego na rzecz powódki kwotę 300 zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego postanowiono jak w punkcie 4 sentencji w oparciu o art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

SSR(del.) Ewa Buczek – Fidyka SSO Krystyna Hadryś SSO Andrzej Dyrda